

Klimat- och näringslivsdepartementet
kn.remissvar@regeringskansliet.se
kn.nm@regeringskansliet.se

**Remissvar över Miljömålsberedningens delbetänkande SOU 2025:21
Miljömålsberedningens förslag om en strategi för hur Sverige ska
leva upp till EU:s åtaganden inom biologisk mångfald respektive
nettoppdrag av växthusgaser från markanvändningssektorn
(LULUCF)**

Norra Skog är en skogsägarförening som ägs av drygt 27 000 enskilda skogsägare med ett samlat skogsinnehav på cirka 2,2 miljoner hektar skogsmark i de fyra nordliga länen Norrbotten, Västerbotten, Västernorrland och Jämtlands län. Föreningens huvudsakliga uppdrag är att företräda det privata enskilda skogsbruket, driva skogsbruksverksamhet och produktion i egen industri samt virkesförmedling av skogsråvara till extern industri.

Sammanfattning

Norra Skog är positiva till breda politiska överenskommelser om en så viktig resurs som skogen utgör, detta för såväl arbetstillfällen, exportintäkter, välfärd, klimatnytta, biologisk mångfald med mera genom Miljömålsberedningens arbete. Detta innebär dock svåra avvägningar och målkonflikter som är viktiga att adressera med faktabaserade, långsiktiga förslag och styrmedel som fortsatt stärker Sveriges konkurrenskraft samtidigt som vi kan uppnå internationella åtaganden som Sverige förbundit sig att efterleva.

Osäkerheten om utfallet för svensk del i LULUCF-förordningen är mycket stora. Enligt miljömålsberedningens bedömning kan Sverige överprestera mot punktmålet 2030 med nio miljoner ton eller missa målet med över 100 miljoner ton. Med så stora osäkerheter anser Norra Skog att regeringen snarast behöver verka för en revidering av LULUCF-förordningen på sådant sätt att hela skogens klimatnytta räknas med.

Skogens klimatnytta är mångdimensionell och inkluderar kontinuerligt upptag av koldioxid från växande skogar, lagring av kol i skogsprodukter samt möjliggörandet att begränsa fossilbaserade produkter genom att istället dra nytta av fossilfri råvara från skogen. Alla dessa delar är viktiga att beakta, vilket görs i den nya globala ISO-standard 13391.

Sverige är ett stort skogsland i Europa med enorma möjligheter i en grön omställning där fossila råvaror kan ersättas med förnybara resurser. Om vi inte räknar med skogens totala klimatnytta missar vi en enorm potential samtidigt som Sveriges konkurrenskraft och möjligheter till välbefinnande och samhällsnytta undergrävs. En revidering av LULUCF-förordningen bör utgå från beräkningsmodellerna i den nya ISO-standard.

Eftersom skogens totala klimatnytta inte räknas in i Miljömålsberedningens överväganden läggs tyvärr förslag som kan innebära långtgående konsekvenser för svensk skogsindustri och möjligheten att tillgodogöra sig skogens stora potential i klimatomställningen.

En annan viktig utgångspunkt i Miljömålsberedningens uppdrag var att föreslå hur Sverige avseende landbaserade ekosystem kostnadseffektivt kan leva upp till åtaganden inom EU:s strategi för biologisk mångfald samt föreslå om beräkningsmetoder för skyddad natur behöver ändras vid rapporteringen till Europeiska miljöbyrån, med beaktande av riksdagens tillkännagivande om beräkningsmetoder för skyddad natur och i syfte att säkerställa att Sveriges åtaganden på ett rättvist sätt kan jämföras med andra länders.

Vidare skulle Miljömålsberedningen enligt utredningsdirektivet beskriva hur Sverige kan leva upp till åtagandena på ett samhällsekonomiskt kostnadseffektivt sätt, detta med bibehållen eller ökad konkurrenskraft och på ett sätt som värnar sysselsättning i hela landet.

Norra Skog menar att Miljömålsberedningen inte uppfyller ovanstående delar av utredningsdirektivet eftersom Sverige kan räkna in betydligt mer arealer som skyddad natur än vad beredningen föreslagit. Istället för att räkna med viktiga skyddsformer som strandskydd, skogliga impediment och fjällnära skog försöker man lösa glappet till EU:s mål med begreppet OECM där tämligen marginella skyddsformer (till exempel alléer vid Göta kanal) föreslås räknas in.

Nedan följer Norra Skogs synpunkter på ett urval av Miljömålsberedningens förslag som direkt eller indirekt kan påverka enskilda skogsägare och/eller skogsbruket uppdelat efter kapitel.

Kap. 6 – Förslag om information och rådgivning

Förslag: att Naturvårdsverket, Skogsstyrelsen, Jordbruksverket och länsstyrelserna får i uppdrag att under perioden 2026–2030, utöver sina ordinarie informations- och rådgivningsinsatser, genomföra riktade informations- och rådgivningsinsatser till fastighetsägare och brukare kring Miljömålsberedningens förslag till åtgärder, ersättningar och villkor för ersättningar som bidrar till att år 2030 uppfylla Sveriges åtaganden inom EU och internationellt för naturvård och biologisk mångfald samt upptag och utsläpp av växthusgaser inom markanvändningssektorn (LULUCF)

Norra Skogs synpunkter

- Norra Skog tillstyrker förslaget om rådgivningsinsatser, men anser att rådgivningen ska utgå från politiskt beslutade åtgärder och att myndigheterna ska involvera och samarbeta med markägarorganisationer i rådgivningen.
- Norra Skog tillstyrker att SLU får i uppdrag att följa upp informations- och rådgivningsinsatserna.
- Norra Skog anser att regeringen ska verka för att flytta det ensidiga fokuset från skogen som kolsänka (som präglar nuvarande LULUCF-förordning) till att bättre värdesätta ett aktivt skogsbruk med hög tillväxt och användning av produkter från förnybar råvara som beaktar skogens samlade långsiktiga klimatnytta. Skogarnas klimatnytta är mångdimensionell och inkluderar kontinuerligt upptag av koldioxid från växande skogar, lagring av kol i skogsprodukter samt utfasning av fossilbaserade produkter genom fossilfri råvara från skogen.

Kap 8. Förslag om hållbart brukande av skogsmark för kolinlagring och biologisk mångfald

Förslag: att Skogsstyrelsen inom ramen för sin uppgift i instruktionen att bedriva rådgivning och information om hur landets skogar bör skötas får ett uppdrag att under perioden 2026–2030 – i en riktad satsning – genomföra och samordna rådgivning och information till skogsägare och skogliga tjänstemän med syfte att öka tillväxten och kolupptaget samt den biologiska mångfalden i svenska skogar som ett bidrag till att Sverige ska leva upp till åtaganden i EU och internationellt.

att riksdagen beslutar om att tillskjuta 100 miljoner kronor per år för att ge Skogsstyrelsen möjlighet att genomföra uppdraget.

Norra Skog tillstyrker förslaget om att Skogsstyrelsen får ett tydligt rådgivningsuppdrag med syfte att öka tillväxten och kolupptaget samt den biologiska mångfalden i skogar. Norra Skog anser att ett sådant uppdrag ska inkludera rådgivning om skogens totala klimatnytta, det vill säga även möjligheterna att fasa ut fossila råvaror i enlighet med ISO-standard 13391.

Förslag: att Skogsstyrelsen under perioden 2026–2030 betalar ut stöd motsvarande 50 procent av den dokumenterade kostnaden till markägare som i enlighet med Skogsstyrelsens allmänna råd gödslar skogsmark. Skogsstyrelsen ska årligen utbetala stöd till gödsling som maximalt omfattar 80 000 hektar.

Norra Skog tillstyrker förslaget om ett 50 procentigt bidrag för gödslingskostnader. Gödsling är ett av de effektivaste sätten att öka tillväxten i skogen och öka upptaget av koldioxid. Norra Skog tillstyrker även att det genomförs utvärderingar av effekterna av skogsgödsling.

Förslag: att Skogsstyrelsen med start 2026 kan sluta naturvårdsavtal, så kallat kolinlagringsavtal, om fem eller 20 år med enskilda skogsägare som mot ekonomisk ersättning förbinder sig att under perioden ej slutavverka eller gallra ett angivet bestånd. Beståndet måste vid avtalets slut ha uppnått en genomsnittsålder högre än rekommenderad slutavverkningsålder enligt Riksskogstaxeringens huggningsklass D2. Ersättning betalas ut för arealer som överstiger fem procents frivilliga avsättningar på en fastighet.

att Skogsstyrelsen tar fram en modell för ekonomisk ersättning utifrån att skogsägaren ska ersättas med 400 kronor per ton koldioxid som lagras in i beståndet under den avtalade perioden. Ersättningen ska ta hänsyn till beståndets dominerande trädslag, markens bonitet och var i landet beståndet finns. Enligt Miljömålsberedningens uppskattning skulle det för en genomsnittlig svensk skog innebära en ersättning om cirka 2 700 kronor per hektar och år, med en variation från en årlig ersättning om cirka 1700 kronor/hektar i norra Norrland, till cirka 3 600 kronor/hektar i Götaland.

att medel anvisas för att möjliggöra att Skogsstyrelsen perioden 2026–2030 kan sluta avtal om förlängd omloppstid på upp till 100 000 hektar, varav 10 000 hektar 2026 och 30 000 hektar 2030.

Norra Skog har inget emot att skogsägare kan tjäna pengar på sin skog utifrån olika ekosystemtjänster, men avstyrker förslaget då samhällsnyttan och klimatnyttan med detta förslag starkt måste ifrågasättas. Aktivt skogsbruk med hög tillväxt där produkter från skogen undanhåller fossila utsläpp är den skötselmetod som långsiktigt ger störst klimatnytta. Från politiskt håll är det därför viktigt att man premierar ett aktivt skogsbruk och inte ett passivt skogsbruk som förslaget om kollagringsavtal innebär. Förslaget innebär att avverkningar i praktiken enbart kommer ske på andra ställen istället eller ersättas av fossilbaserade produkter.

Förslaget innebär vidare att det inte kan skapas lika många produkter från skogen som kan fasa ut och ersätta fossila råvaror. Konsekvenserna av att skjuta upp avverkningstidpunkt innebär bland annat:

- Färre robusta skogar – mer skogsskador om skogarna inte gallras och avverkas i tid.
- Äldre skog som föryngras i tid bidrar till ökad tillväxt, ökat årligt CO₂-upptag samt mer skogsprodukter. Att skjuta upp skörd av mogen skog gör att vi avstår dessa möjligheter.
- Äldre skog som inte föryngras riskerar att bidra till omfattande skogsskador som till exempel massangrepp av barkborrar och därmed CO₂-avgångar.

Avsättning för marknadsbaserade kolkrediter är under uppbyggnad och förslaget med statlig finansiering riskerar att slå undan detta. Norra Skog anser att ett bättre förslag är att säkerställa finansiering av långsiktigt formellt skydd inklusive skötsel för skogsägare som frivilligt önskar skydda skog.

Kap 10 Förslag om upptag och utsläpp av växthusgaser på bebyggd mark

Förslag: att torvmark får tas i anspråk för bebyggelse eller anläggningar endast om (1) det behövs för att tillgodose väsentliga samhällsintressen och detta behov inte kan tillgodoses på ett från allmän synpunkt tillfredsställande sätt genom att annan mark tas i anspråk, och (2) verksamhetsutövaren kompenserar för de ökade utsläpp av växthusgaser exploateringen beräknas innebära. Miljömålsberedningen föreslår att en sådan bestämmelse förs in i ny paragraf, 3 kap. 4 a § i miljöbalken.

Förslaget innebär en tydlig inskränkning i äganderätten. Den föreslagna bestämmelsen anges vara analog med den i 3 kap. 4 § miljöbalken om brukningsvärd jordbruksmark. Här finns dock mycket tydliga skillnader – skyddet för brukningsvärd jordbruksmark hindrar inte markägaren att fortsätta med pågående markanvändning, och kräver inte att markägaren själv kompenserar för nyttjandet av sin egen mark.

Kap 11. Förslag om ökat nettoupptag i träprodukter

Förslag: att Skogsstyrelsen i sin information och rådgivning inkluderar skogsskötselmetoder som leder till långlivade träprodukter.

Norra Skog anser att förslaget till Skogsstyrelsen inte enbart ska fokusera på långlivade produkter, utan även den nytta som kortlivade produkter bidrar med för att fasa ut fossila resurser. Mot bakgrund av att det numer finns en global ISO-standard (ISO-13391) anser Norra Skog att rådgivningen ska utgå från den standarden med fokus på aktivt skogsbruk (ökad tillväxt i skogen) och innefatta alla typer av skogsprodukter.

Kap 12. Förslag för att öka nettoupptaget av koldioxid och gynna biologisk mångfald i våtmark och torvmark

Förslag: att möjligheten att kunna söka nytt, eller förlängt, tillstånd till torvtäkt från och med 1 januari 2026 begränsas till de fall det bedöms nödvändigt för totalförsvarets behov av energitorv som beredskapsbränsle, genom en ändring i 9 kap 6 g § miljöbalken, så att den lydelsen blir:

- Om en täkt av torv kräver tillstånd eller anmälan enligt detta kapitel eller föreskrifter som har meddelats med stöd av kapitlet, får takten inte komma till stånd
 1. i en våtmark som utgör en värdefull natur- eller kultur- miljö, och
 2. i andra fall än när det bedöms nödvändigt för totalförsvarets behov av energitorv som beredskapsbränsle.

Norra Skog avstyrker förslaget som kan innebära en rad negativa effekter inom gröna näringar som livsmedelsproduktion, djurhållning och skogsbruk. Förslaget leder till ökat importberoende och försämrade svensk beredskap. Exempelvis behöver det för skogsbrukets del säkerställas att tillräckligt med odlingstorv för exempelvis plantskolor och kommersiella trädgårdsodlingar kommer att finnas tillgängligt så länge det inte finns andra likvärdiga alternativ som kan produceras i tillräcklig mängd i Sverige.

Kap. 13. Förslag om skydd av natur

Förslag: Miljömålsberedningen lämnar 21 förslag kopplat till skydd av natur. Norra Skog väljer att svara övergripande på avsnittet.

Norra Skog saknar, trots att det låg i beredningens uppdrag, förslag på nya eller förändrade styrmedel eller områdesskydd. Särskilt behövs tidsbegränsade skyddsformer och skyddsformer där naturvård i större omfattning kan kombineras med brukande. Inte minst artskyddsbestämmelserna kan innebära att ett skydd för all framtid är onödigt samtidigt som skogsbruk inte behöver förbjudas helt.

Beredningens förslag innebär att Sverige fortsatt rapporterar skyddad natur betydligt mer restriktivt än andra länder i EU. Vi framställer oss därmed som betydligt sämre än vi är.

Miljömålsberedningen bedömer att skillnaden mellan ett skyddat område och OECM (som kan översättas till "andra effektiva områdesbaserade bevarandeåtgärder") är att i skyddade områden är den biologiska mångfalden det primära syftet och naturvärdena ges företräde i en konfliktsituation, medan bevarandet av den biologiska mångfalden i OECM inte är det primära syftet, men naturvärdena ändå bibehålls och gynnas som sekundärt syfte eller som bieffekt.

Detta är en feltolkning av IUCN:s vägledning som står helt i strid med vad andra länder betraktar som skyddad natur. Enligt vägledningen ska skyddad natur ha till huvudsyfte att bevara natur (conserving nature). Bevarande av natur kan ske av olika skäl och exkluderar inte bevarande som har ett annat *huvudsyfte än att bevara biologisk mångfald*. *Prioriteringen i IUCN:s vägledning ("in the case of conflict, nature conservation will be the priority") syftar tillbaka på områdeesskyddets mål och inte på all verksamhet i det geografiska området. Skyddsformer med huvudsakligt mål att skydda natur kan därför inräknas även om vissa verksamheter är undantagna.*

Norra Skog anser att Sverige måste, i likhet med andra länder, skilja på strikt och icke strikt skydd. Detta eftersom de internationella målen innebär att tio procent ska skyddas strikt och ytterligare 20 procent ska skyddas utan krav på att skyddet ska vara strikt. Ett strikt skydd innebär – enligt gängse tillämpning i flertalet EU-länder – att inget som påverkar naturvärdena negativt är tillåtet, medan icke strikt skyddade områden inte ger ett skydd mot alla verksamheter. Även områden som inte primärt skyddas för biologisk mångfald bör kunna räknas som skyddade om skyddet syftar till att bevara natur; exempelvis för landskapsbilden, geologiska landformer, rekreation eller andra ekosystemtjänster.

Detta innebär att, förutom de områden beredningen bedömer som skyddade, bör även följande områden rapporteras som skyddade:

- Naturresevat och naturvårdsavtal med annat huvudsyfte än att bevara biologisk mångfald
- improduktiv skogsmark som geografiskt avgränsats
- djur- och växtskyddsområden
- strandskyddsområden som avgränsats geografiskt
- hela området ovan gränsen för fjällnära skog (inklusive riksintressen för obrutna fjäll)
- områden där avgränsade hela skogsbestånd eller motsvarande omfattas av artskyddsförbud på obestämd tid.

Istället för att utesluta vissa områden med naturskydd för att de inte är geografiskt avgränsade bör Sverige avgränsa dessa områden när det är möjligt. Det gäller exempelvis strandskyddsområden och improduktiv skogsmark.

Även frivilliga avsättningar bör kunna betraktas som skyddade men bör i annat fall kunna rapporteras som OECM. Dessa är geografiskt avgränsade men arealen bör, utan att de offentliggörs på karta, redovisas på aggregerad nivå exempelvis per biogeografisk region.

Arealen skyddad natur som redovisas bör ses som föränderlig och rapporteras utifrån det som för tillfället är skyddat. Det innebär att tidsbegränsade skyddsformer, exempelvis naturvårdsavtal anses skyddade under den tid naturen skyddas och att skydd successivt kan läggas till och dras bort från rapporteringen.

Man bör överväga att upphäva naturskydd som innebär substantiella intrång för markägare, men som inte anses uppfylla kriterierna för skyddad natur.

Kap 14. Förslag om skydd av urskog och gammal skog

Förslag: att Sverige senast 2030 skyddar alla återstående urskogar, enligt vad som avses i EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030 och dess efterföljande riktlinjer, och all återstående gammal skog, enligt den föreslagna svenska definitionen av vad som avses i förnybartdirektivet.

att Skogsstyrelsen, i samråd med Naturvårdsverket och SLU, får i uppdrag att kartlägga urskog och gammal skog genom fältinventering av de skogar som har en förhöjd sannolikhet att utgöra urskogar och gammal skog.

att urskog och gammal skog, som inte är kartlagd, upptäcks genom avverkningsanmälningar och anmälningar om samråd enligt 12 kap. 6 § miljöbalken och därigenom skyddas.

att privata fastighetsägare, inklusive aktiebolag, som innehar kända urskogar och/eller gammal skog i möjligaste mån ska kunna välja mellan formellt skydd – genom inrättande av naturreservat eller beslutat biotopskyddsområde med skötselplan – och bevarande genom fastighetsägarens försorg utan ersättning från staten.

att privata fastighetsägare som väljer formellt skydd av urskog och gammal skog som ersättning i möjligaste mån ska kunna välja mellan ersättningsmark, intrångsersättning och köpeskilling.

Norra Skog anser att det är olyckligt att Miljömålsberedningen skiljer på naturskog enligt EU:s biodiversitetsstrategi och gammal skog som den definieras i förnybartdirektivet. I båda akterna namnges begreppet "old-growth forests" och det är uppenbart att samma typ av skog åsyftas. Även om begreppet först översattes till "naturskog" i biodiversitetstrategin har Sverige senare begärt en ny översättning och det översätts nu till "gammal skog" även kopplat till biodiversitetsstrategin. Så är exempelvis fallet i den svenska översättningen av EU:s restaureringsförordning.

Norra Skog delar därför inte bedömningen att den föreslagna svenska definitionen av gammal skog enligt förnybartdirektivet är en delmängd av urskog och naturskog enligt EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030. Det ska istället anses utgöra samma areal.

Norra Skog ser det dock som mycket positivt att man endast förordar skydd av de arealer som utgör gammal skog och urskog. Det är vidare bra att sådant skydd föreslås genom beslut i det enskilda fallet och att full ersättning ska utgå.

Norra Skog tillstyrker vidare att privata fastighetsägare som väljer formellt skydd av urskog och gammal skog som ersättning i möjligaste mån ska kunna välja mellan ersättningsmark, intrångsersättning och köpeskilling.

Kap 15. Förslag om förvaltning av skyddade områden

Förslag: att bland annat följande etappmål införs i miljömålssystemet:

- Alla formellt skyddade områden ska senast 2030 förvaltas genom naturvårdande skötsel eller ett aktivt beslut om fri utveckling, så att de inte förlorar de naturvärden de syftar till att bevara.

Norra Skog anser att det är angeläget att säkerställa att skyddade områden inte förlorar, utan utvecklar, de naturvärden de syftar till att bevara. Utgångspunkten för naturvårdsarbetet bör vara att prioritera ökad kvalitet i de områden som avsatts, innan ytterligare arealer avsätts.

Norra Skog anser vidare att ett område måste kunna betraktas som skyddat även om vissa verksamheter tillåts, precis på samma sätt som i andra EU-länder. Alternativet till fri utveckling behöver således inte vara naturvårdande skötsel (skötsel som enbart har till syfte att stärka naturvärdena) utan kan vara ett anpassat brukande utifrån markägarens egna ändamål.

Kap 17. Förslag om minimal förlust av biologisk mångfald

Norra Skog avstyrker förslaget och anser att kapitlet i betänkandet präglas av en alltför statisk syn på förlust och bevarande av biologisk mångfald. I stället för att utgå från att områden med höga naturvärden eller naturtypsklassad mark inte får påverkas alls, bör målsättningen vara att undvika en nettoförlust av biologisk mångfald över tid.

Miljömålsberedningens tolkning av EU:s restaureringsförordning – att ingen naturtypsklassad areal får försämrats – är missvisande. Förordningen medger undantag, vilket Sverige också har begärt, som möjliggör att icke-försämringskravet tillämpas på

biogeografisk nivå. Det innebär att försämringar i enskilda områden kan accepteras, förutsatt att dessa kompenseras genom att nya livsmiljöer återskapas i motsvarande omfattning.

Norra Skog är positiva till att kompensationsåtgärder kan användas när höga naturvärden påverkas, men det är avgörande att sådana krav inte riktas mot pågående markanvändning. Sverige har redan ett välfungerande system för compensation inom ramen för den svenska naturvårdsmodellen, som bygger på en kombination av formellt skydd, frivilliga avsättningar och naturvårdande skötsel.

Vi välkomnar att Miljömålsberedningen betonar vikten av att icke-försämringskravet genomförs på ett sätt som säkerställer att markägare har rätt till ersättning om deras pågående markanvändning avsevärt försvåras.

Norra Skog motsätter sig starkt beredningens bedömning att riksdag och regering bör ge Skogsstyrelsen i uppdrag att förbjuda avverkning av skog med höga naturvärden enligt miljöbalken. Något sådant förbud finns inte i miljöbalken, och bedömningen saknar därför rättslig grund.

Vi avstyrker även förslaget att SLU ska få i uppdrag att utveckla ett system för inrapportering och sökning av områden med höga naturvärden, motsvarande Artportalen. Ett sådant system skulle skapa betydande rättsosäkerhet, eftersom bedömningen av vad som utgör höga naturvärden ofta är subjektiv. Att låta allmänheten, med statligt stöd, avgöra vilka skogar enskilda skogsägare ska kunna bruka vore mycket olämpligt.

Norra Skog har inga invändningar mot att investeringsstödet för rekreation och turism i landsbygder förlängs, men anser att denna fråga inte hör hemma i ett kapitel som behandlar minimal förlust av biologisk mångfald.

Kap 20. Diskuterade och övervägda förslag om skydd av urskog, naturskog och gammal skog

Norra Skog anser att det är olämpligt att dessa förslag återges i betänkandet, då de utgör delar av sekretariatets alternativ som inte vunnit gehör hos Miljömålsberedningen. Förslagen omfattar bland annat ett generellt skydd av ur- och naturskogar baserat på en alltför bred definition, vilket riskerar att skapa betydande rättsosäkerhet. Det skulle bli mycket svårt för markägare och myndigheter att avgöra vilka skogar som omfattas, vilket i sin tur sannolikt skulle leda till omfattande rättsprocesser. Norra Skog ser därför mycket positivt på att Miljömålsberedningen valt att avvisa dessa förslag.

Avslutning

Norra Skog vill avslutningsvis tacka för möjligheten att vara representerade med en expert i Miljömålsberedningen. Tyvärr har experternas synpunkter efterfrågats i sent skede och underlagen för expertgruppsmöten har ofta delgetts först i samband med möten. Experterna har dessutom inte getts mer än begränsade möjligheter till dialog med beredningens ledamöter.

Skogsägarna och produkterna från skogen är nyckelelement i en grön omställning. För att skogsägarna fortsatt ska kunna ta ansvar för skogsproduktion och hänsyn till biologisk mångfald krävs en skogspolitik som är rättssäker, långsiktig och begriplig.

Med tanke på skogens långa tidshorisonter och ett alltmer osäkert geopolitiskt läge behövs nu även en bred och långsiktig politisk överenskommelse om skogen. Därför är det viktigt att beakta politiska förslag från den pågående skogsutredningen vid beredningen av förslagen.

För Norra Skog ekonomisk förening

Jonas Eriksson
Medlemschef

Stig Högberg
Styrelseordförande